

[Miljøministeren]

»På foranledning af henvendelser fra Storstrøms amtskommune samt en række kommuner i amtet skal miljøstyrelsen i begyndelsen af maj 1982 drøfte spørgsmålet om en eventuel beredskabsplanlægning i forbindelse med et eventuelt uheld på atomkraftværket Greifswald med de lokale myndigheder. Ved disse drøftelser vil resultaterne fra landforureningsgruppens redegørelse naturligvis blive inddraget.

Ved bekendtgørelse om beskyttelsesforanstaltninger mod uheld i nukleare anlæg (atomanlæg) m. m. fra 1963 er det henlagt til miljøstyrelsen – efter forhandling med vedkommende politi- og civilforsvarsmyndigheder – at foranledige udarbejdet beredskabsplaner, der skal godkendes af miljøministeren og af undervisningsministeren.

Den nye civilforsvarslov har ikke medført nogen ændring af kompetence- og ansvarsfordelingen på dette område.

Det vil derfor være mindre hensigtsmæssigt, hvis de enkelte kommuner hver for sig udarbejder beredskabsplaner i forbindelse med f.eks. a-kraftværket i Greifswald.

Det skal i den forbindelse oplyses, at afstanden fra atomkraftværket Greifswald er ca. 120 km til Falster og Møn på det nærmeste sted. Denne afstand overstiger langt de afstande, inden for hvilke man i noget land udarbejder beredskabsplaner i forbindelse med atomkraftværker.«

Spm. nr. 526

Til *arbejdsministeren* (30/3 82) af:

Svend Heiselberg (V):

»Vil ministeren sikre, at Arbejdernes Landsbank ikke gennem kunstigt lave anfordringsrenter skaffer sig ekstra indtægter ved at modtage statens forskud til A-kasserne på indlån?«

Begrundelse

Arbejdsministeren har i sit svar til mig af 24. marts refereret arbejdsdirektoratets cirkulære af 5. november 1980. Heri indskærpes det, at statskassens forrentning af statens egne forskudsbeløb til A-kasserne anbragt i Arbejdernes Landsbank mindst skal svare til almindelige anfordringsvilkår.

Imidlertid oplyser ministeren samtidig, at Arbejdernes Landsbank kun yder 5½ pct.,

mens andre bankers anfordringsrente kan gå helt op til 15 pct.

Jeg kan forstå, at normalt er laveste anfordringsrente 8 pct., mens man ved særlige aftaler om større beløb kan nå op til 15 pct., ja undtagelsesvis endog 16 pct. Det kan derfor undre, at Arbejdernes Landsbank kan skaffe sig ekstra indtægter gennem særlig lave anfordringsrenter, uden at arbejdsministeren protesterer. Direktør Schmidt Laursen hævder i en udtalelse til Weekendavisen den 19. marts, at bankens ekstraintægt pr. år ikke når op på 50 mill. kr. Banken kender altså tallet. Det må derfor undre, at arbejdsministeren tidligere har hævdet, at tallet ikke har kunnet beregnes, heller ikke for de år, hvor renten af Arbejdernes Landsbank var sat til blot et par procent.

Besvarelse (13/4 82):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Da sidste afsnit i min besvarelse af spørgsmål nr. 435 ser ud til at være blevet misforstået, skal jeg uddybende oplyse, at Arbejdernes Landsbank *ikke* yder lavere anfordringsrente end øvrige pengeinstitutter, og at også andre pengeinstitutter end Arbejdernes Landsbank forrenter forskudsbeløb med anfordringsrenten – f. eks. hovedbankerne.

Enkelte arbejdsløshedskasser har dog opnået en højere forrentning end anfordringsrenten – i visse tilfælde endda højere end andre kasser i samme pengeinstitut.

Jeg kan endvidere oplyse, at de forbedringer af forskudsadministrationen, der er sket ved arbejdsdirektoratets cirkulære af 5. november 1980, forventes at blive fulgt op af yderligere forbedringer, idet der pågår drøftelser med rigsrevisionen om at finde alternative former for anvisning af forskudsbeløb.

På den givne foranledning har arbejdsdirektøren besluttet at optage forhandlinger med arbejdsløshedskasserne med henblik på at søge opnået den bedst mulige forrentning af forskudsbeløbene.

Spm. nr. 527

Til *arbejdsministeren* (30/3 82) af:

Burgdorf (KF):

»Hvilke muligheder er der for at anvende unge arbejdsløse til lokale beskæftigelsesar-